

Conselh Generau
d'Aran

ERA CAPUCHETA VERMELHA

ERA CAPUCHETA VERMELHA

Conde adaptat pera Escòla Mairau Era Cunhèra de Vielha, damb era collaboracion des servicis lingüistics deth Conselh Generau d'Aran

ILLUSTRACION, PORTADA E MAQUETACION: INMENTA, Empresa d'Insercion Laborau de Joeni

Li auie un còp ua polida mainada qu'ère estimada per toti aqueri que la coneishien, mès sustot pera sua mair-sénher. Era vielha hemna li auie regalat ua capa de color vermelh que li agradaue fòrça e tostemp la portau dessús. Per aquerò, era gent la cridaue Capucheta Vermelha.

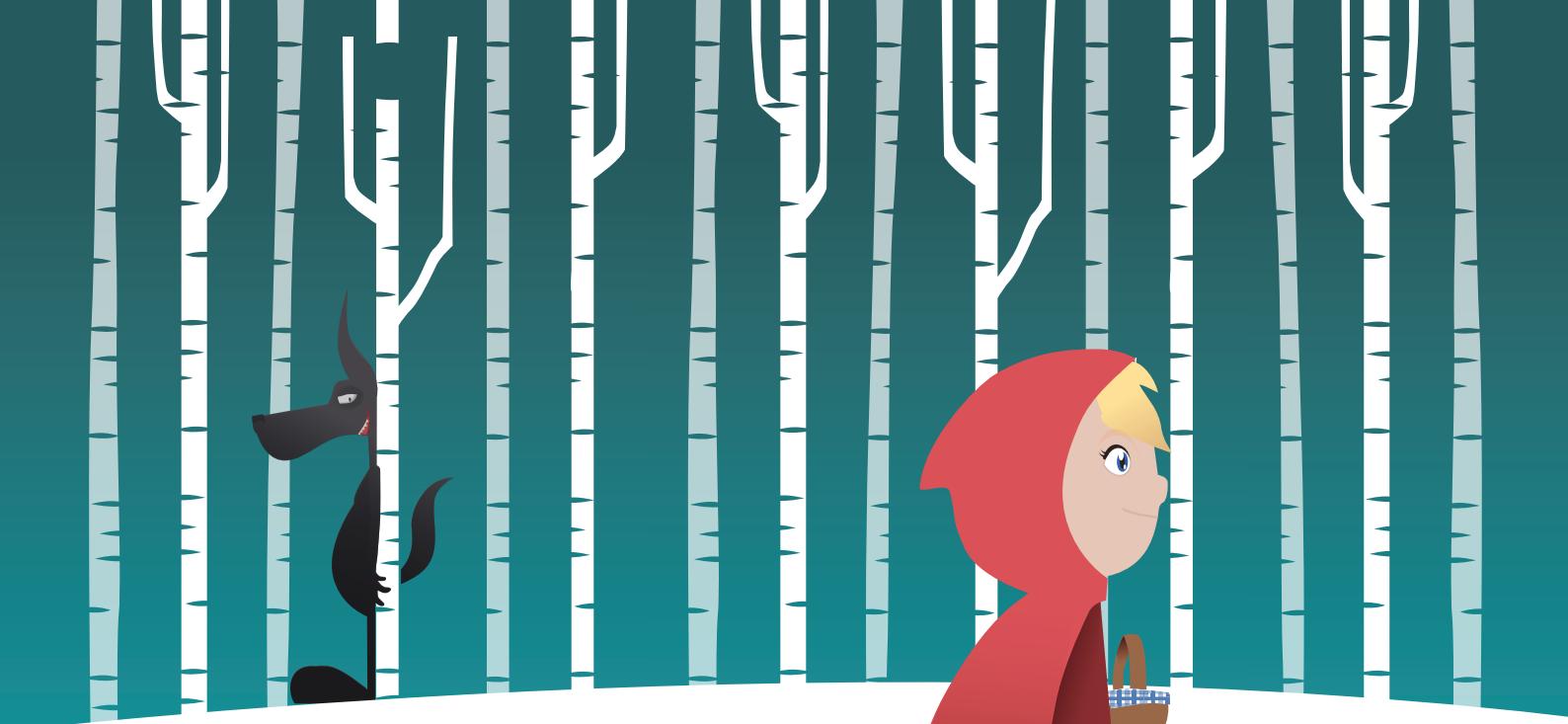
Un maitin, sa mama li didec:

—Capucheta, en aguesta cistalha i è metut un pastisson e ua botelha de lèit tà que l'ac pòrtes a ta mairia qu'ei malauta. Aço l'ajudarà a guarir-se.

Era mair-sénher viuie en bòsc, luenh dera casa
dera mainada. Capucheta Vermelha prenec
eth camin en tot sautar e cantar e se trapèc
damb eth lop.

-Bon dia, Capucheta Vermelha -didec eth lop.

-Bon dia, lop -arresponc era mainada.

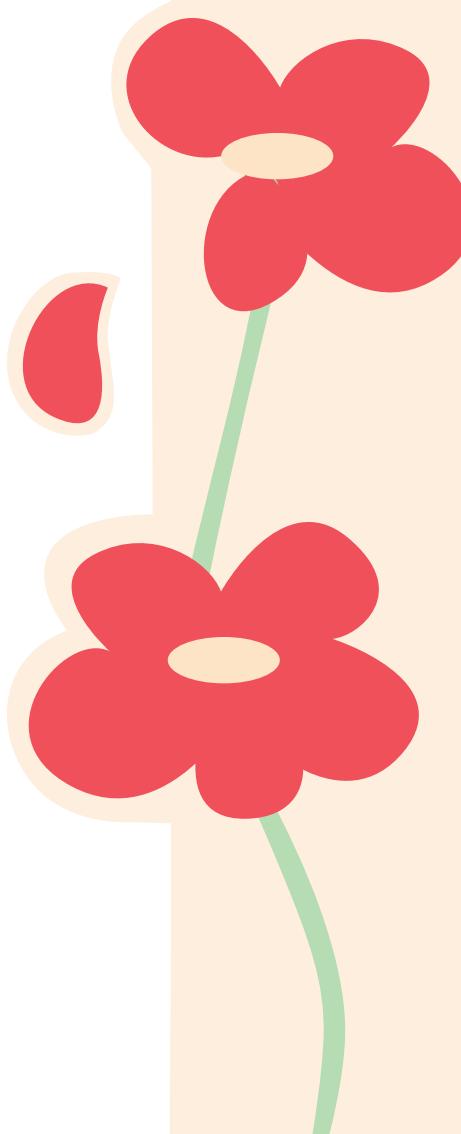
-Tà on vas tan d'ora? - li demanèc era bèstia.

-Tà casa dera mia mairia, qu'ei malauta. Li pòrti pastisson e lèit.

Eth lop acompanyèc a Capucheta Vermelha
peth camin e ath cap d'ua estona li didec:

-Guarda quines floretes i a en prat! Li pòs
hèr un polit arram a ta mairia. Segur que li
agradarà fòrça e serà ben contenta.

Capucheta escotèc ath lop e gessec
deth camin tà cuéller es flors deth
prat e eth lop se n'anèc ath córrer
entara casa dera mair-sénher. Un
viatge aquiu, tustèc ena pòrta.

-Qui ei? -entenec a díder.

-Sò Capucheta Vermelha -arresponc eth lop. Te pòrti pastisson e lèit. Daurís era pòrta, se te platz.

-Ei dubèrta! Sò malauta e non me pogui lheuar-cridèc era hemna.

Eth lop dauric era pòrta, anèc tara abitacion, s'apropèc ath lhet, agarrèc ara hemna e la embarrèc en armari.

Dempús se vestic damb ua camisa e eth barret de dromir, se calèc laguens deth lhet e hec a córrer es cortines.

Quan Capucheta arribèc ena casa s'estonèc de trobar era pòrta dubèrta e cridèc:

-Bon dia, mia! Non li responec arrés. S'adrecèc entath dormitòri e dauric era pòrta. Vedec a ua vielha hemna en lhet mès la trapèc plan estranha.

-Mia!-didec- quines aurelhes tan granes qu'as!

-Son entà senter-te melhor.

-Mia, quini uelhs tan grani qu'as!

-Son entà veder-te melhor

-Mia, quini braci tan longui qu'as!

-Son entà abraçar-te melhor.

-E quina boca mès grana qu'as!

Alavetz, eth lop, agarrèc ara mainada e la embarrèc en armari damb sa mairia entà minjar-se eth pastisson e beuer-se era lèit que Capucheta auie portat entara vielha hemna malauta.

Quan auec acabat, se calèc en lhet entà dromir ua estona. Ère tip e roncaue plan fòrt. Un os, que per edart passaua per aquiu, en enténer es roncs, didec:

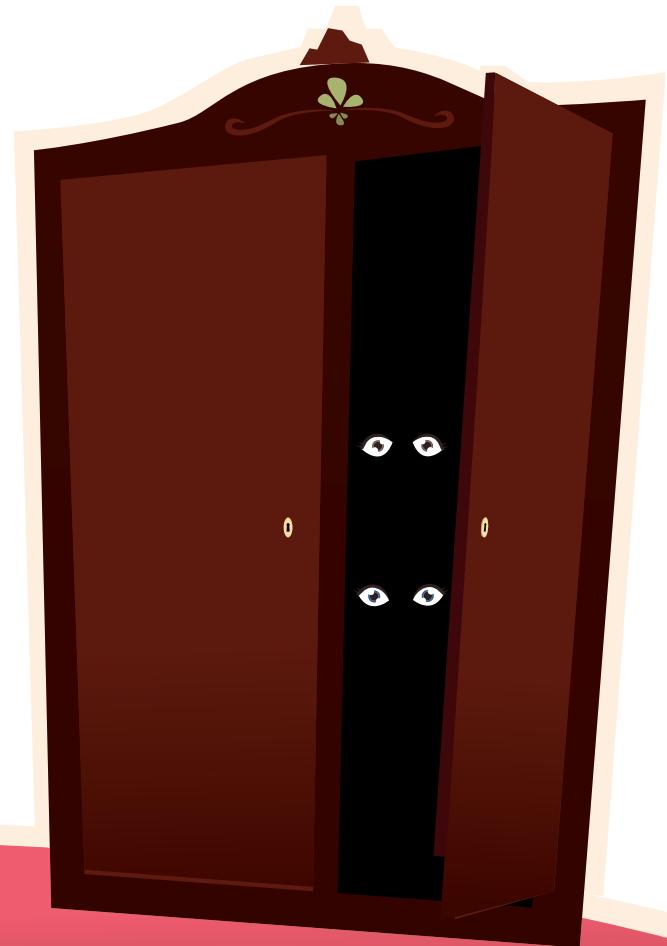
-Be ronque plan, mia, aué! Vau a campar s'a de besonh quauquarren.

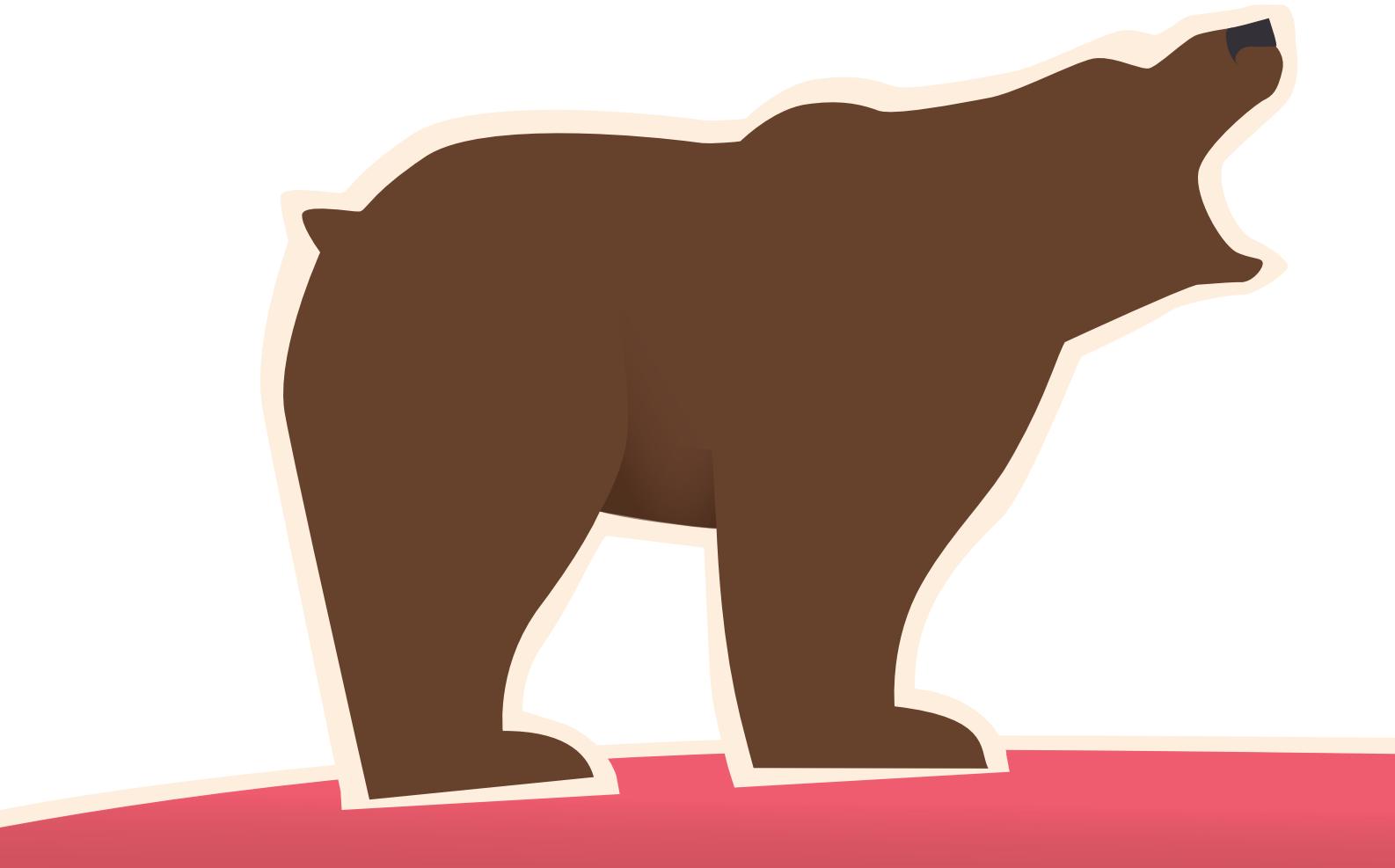

Er os entrèc ena casa, anèc tara abitacion e trapèc ath lop que roncaue.

-Atau, qu'ès ací, lop! - didec. Hè temps que te cerqui!

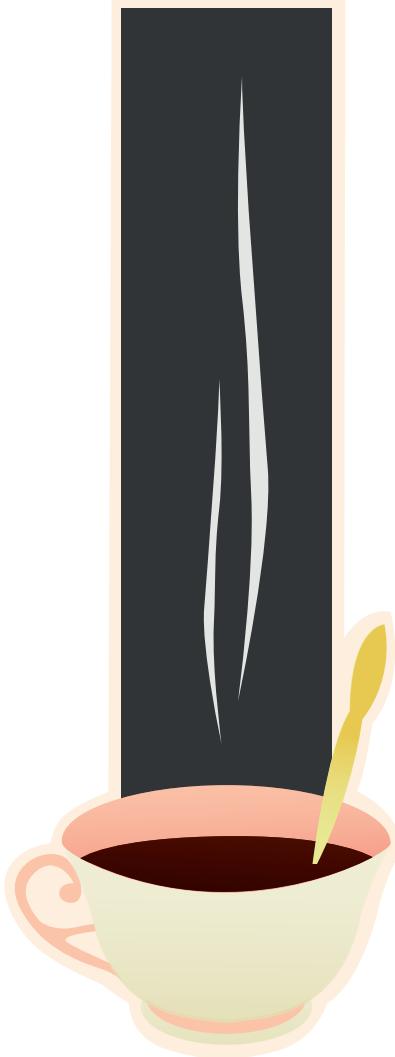
Er os se demanaue a on podien èster era mair-sénher e Capucheta. Cerquèc dejós deth lhet e non i èren, mès en campar en armari les trapèc laguens, embarrades damb clau.

Er os ère tant enfadat que
gronhèc ben fòrt. Eth lop
se desvelhèc espantat e
gessec dera casa “cames
ajudatz-me”.

E era mair-sénher e Capucheta convidèren ar os a vrespalhar entà arregraïr-li d'auer-les trèt der armari.

E conde condat, conde acabat!

FIN

Conselh Generau
d'Aran

